

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΒΑΙΡÉ-ΑΝΤΗΙΟΜΕ

..... ΓΙΑΤΙ ΤΗ ΣΚΟΤΩΣΕ

σγκιάνησις ήταν γενική μέσα στη μεγάλη αίθουσα του δικαστηρίου. Δικαστάι, ένορκοι και τὸ πολυπληθέςτατο ἀρροατήσιο τῆς δίκης κρατοῦσαν τώρα και τῆς ἀναπνοῆς τους ἀκόμα γιά ν' ἀκούσουν τὴν ἀπολογία τοῦ δυστυχισμένου Λεσάφ.

Κόντευε πειά νά ξημερώσῃ, κι' ὅμως κανένας δέν ἀποφάσιζε νά φύγῃ. Τὸ ενδιαφέρον τῆς δίκης αὐτῆς εἶχε καθάρως ὅλο τὸ πλῆθος ἐκεῖνο στῆς θέσεις τους, ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα ἀκόμα, κι' ὅσοι δέν εἶχαν πρὸς τὴ φωνὴ τοῦ προέδρου γιά φαγητὸ μαζὺ τους, προτιμοῦσαν νά μένουν νηστικοὶ στῆς θέσεις τους, παρὰ νά φύγουν.

Ὁ κατηγορούμενος Λεσάφ, παραγγελοδόχος και περιουσιῶν ἀντιπρόσωπος μεγάλου ἐπαρχιακοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου, σηκώθηκε κάτοχρος, μετὰ τὰ μάτια κόκκινα ἀπὸ τὴν ἀγρυπνία και τῆς σγκιάνησις, μόλις ἄκουσε τὴ φωνὴ τοῦ προέδρου νά τοῦ λέῃ:

— Κατηγορούμενε Λεσάφ, κατηγορεῖσαι ὅτι σκοτώσες τὴ γυναῖκα σου Ὑδώνη Λεσάφ, τὸ γένος Ντελῆς... Τῆς κομιάτισας κυριολεκτικῶς τὸ στήθος μετ' 28 μαχαίρες, καθὼς τὴν χτυποῦσε τυφλά κι' ἀγρία μετὰ τὸ φαρδὸ μαχαίρι τῆς κουζίνας... Τί ἀπολογεῖσαι;

Ὁ Λεσάφ στήλησε μετὰ προσπάθεια τὸ μισοκαταποικητὸ ἀπὸ τῆς δοκιμασίης γερό και ψηλὸ κορμὶ του και μετὰ φωνὴ πνιγμένη στ' ἀναρρηλιὰ του, ἄρχισε νά λέῃ:

— Ἀλλοίμονο... Ὅσοιἀδήποτε τιμωρία και νά μοῦ φορτώσετε στὴ ράχη, θάνατι μαζή, ἀσημαντῆ, μπρὸς στὰ μαρτύρια μετὰ τὰ ὁποῖα τωρνήθηκα ἡ ψυχὴ μου τὰ τελευταῖα ἀυτὰ χρόνια τῆς κολασμένης ζωῆς μου... Δέν θά σὰς κουράσω, λέγοντάς σας πὸς μικρὸ παιδάκι ἀκόμα, πεντάχρονο, φτωχὸ κι' ἀμόρφωτο μῆτρα ἰταλλῆλῶς — κοιβαλοῦσα τὰ φρόνια στὰ σπῖτια τῶν πελατῶν μετὰ τὸ ζευγάρι — σ' ἕνα μακαλικὸ τοῦ χωριοῦ μου... Ὅστε θά σὰς ἀπασχολῶ μετὰ τὴν ἀφῆγησι τῆς φτωχῆς, τῆς τίμιης και φιλοπόνης ζωῆς μου, ἡ ὁποία, ἔπειτα ἀπὸ χρόνων κόποισ και καμῖους, μοῦ φάνηκε στὰ τελευταῖα σπορχυγῆ, χαριζόντάς μου μὴ θέσι ἐμπορευτικῆς κι' ἐπιχειρηθῆ, σ' ἕνα μεγάλο ἐμπορικὸ οἶκο τῆς ἐπαρχίας μας...

... Ὅσα σὰς πὸ μόνον ὅτι, ἀφρὸ μετὰ χίλιες-δύο οἰκονομῆς ἀγόρασα ἕνα σπίτικι στὸ πλατὺ μετὰ τὴν πόλι σας χωριὸ — τὸ διὰλέξα ἐπιτηδῆς κατάλληλο γιά τὸν καθαρὸ ἀέρα του και γιά τὰ μαρμάρια πεδῆα πὸς τὸ τριγυρίζουν — εἶδα κατόπιν ὅτι ἡ καινούργια θεῖσις μου και τὰ περιουσιῶματα τῶν οἰκονομιῶν μου μοῦ ἐπέτρεπαν γ' ἀνοίξω κι' ἐγὼ δικὸ μου νοικοκυριὸ, ἀηδιασμένον πειά ἀπὸ τῶσαν χρόνων ἐργενική και στερημένη ζωή...

... Ἐπειτα ἀπὸ λίγες ἐβδομάδες λοιπόν ἤμουν κίλας παντρεμένος μετὰ τὴν Ὑδώνη, μιὰ φτωχὴ κι' ὀφρανή κοπέλλα τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ, τὴν ὁποία μοῦ γνώρισε ὁ ἰδιοκτητῆς τοῦ σπιτιοῦ πὸς ἀγόρασα και τὴν ὁποία μοῦ παραστήσε γιά τίμια κι' ἐργατικὴ κοπέλλα, ὅπως πραγματικῶς κι' ἦταν ὡς τότε...

... Ἐξῆσα λίγους μῆνες ζωὴ εὐτυχισμένη, ἡ δὲ Ὑδώνη φαινόταν νά μ' ἀγαποῦσε και νά μοῦ χρωστῆ ἐγγνωμοσύνη, γιὰ τὴν τράβηξα ἀπ' τὴ φτωχὴ και σκυλήσια προηόουμένη ζωὴ τῆς... Νομίζα πὸς τὸ μόνο τῆς ἐλάττωμα ἦταν μὴ ἐξαιρετικὴ κοκετταρία πὸς δειχνε κάθε τόσο, μὰ δυστυχῶς γελάστῃρα... Εἶχε κι' ἄλλα ἐλαττώματα στὴ μαῖση κι' ὑπόληψι ψυχῆ τῆς, τὰ ὁποῖα φροῦντοσαν καὶ κόρωςαν, σάν πικρατὶ πὸς τὴν συνδανῆζει ὁ τρελλὸς βορρηῆς, μόλις βρέθηκε στὴν ἀνετὴ ζωὴ, τὴν ὁποία τῆς εἶχα ἐξασφαλίσαι...

... Ἀπὸ λιχουδιῆ πὸς ἦταν, κατάντησε νά τρώῃ και νά πίνῃ γὰν περιόρισμο, σὲ ὁμοίει, ὅστε τὰ καιμερινὰ και σινθησιμένα γεύματα και δειτνα τὸν δυὸ μας νά καταντοῦν ἀπὸ τὴν ἀφῆθονία και ποικιλία τῶν φαγητῶν σωστὰ τομποιῖσια παρὰς ὀλόκληρης πειναλέων γλεντιζέδων... Αὐτὴ μονάχη τῆς ἔτρωγε γιά πέντε!...

... Μὰ μόνον αὐτὸ;... Μόλις ἔφραγα γιά τῆς ἐμπορικῆς μου περιουδεῖς, συμμάζευε στὸ σπῖτι μου τῆς χειρότερες γυναῖκες τοῦ χωριοῦ, μεθοκοποῦσαν και τῶστρωσαν ὕστερα στὸ γλέντι! Και τὸ κακὸ αὐτὸ κρατοῦσε ὡς τὴν ἡμέρα, πὸς ἀνύπατος καθὼς ἤμουν, τῆς ἔστειλα πρόσχαρα τηλεγραφήματα, εἰδοποιώντας τὴν πὸς φάναμ, μετὰ ὑποδεχόταν τότε, ἡ ὑποκριτρία και σατανική αὐτῆς γυναῖκα, μετὰ τέτοια χαρὰ και μετὰ τέτοια καιμωρία, ὅστε ἀσθανόμουν τὸν ἑαυτὸ μου εὐτυχισμένο και τὴν εἶχα κρυφὸ καιμῆρι...

... Μὰ νά σου, μὰ νύχτα, και φάναμ στὸ χωριὸ ξαφνικά, γιὰ τὴν ἀλλάξα δρομολογίῳ ἀπότομα, σύμφωνα μετὰ μὴ σχετικῆς τηλεγραφικῆς ἐντολῆς τοῦ προϊσταμένου μου, τὴν ὁποία ἔλαβα στὴ Νάντη... Παραξενεύθηκα λιγάκι σάν εἶδα φῶς στὸ παράθυρο τῆς κρεββατοκάμαρας μου τέτοια ὥρα περασμένη και τάχυνα τὸ βῆμα μου, καθὼς ἐρχόμουν πεζὸς μετὰ τὸ φεγγάρι ἀπὸ τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τοῦ χωριοῦ μου...

Μ' ἔτρωγε τὸ σαράκι τῆς ὑποψίας...

... Φαντασθῆτε, κύριοι, τὸν πόνο και τὴν ἐκρήξι μου, μόλις ξεκλείδωσα μετὰ τὸ κλειδὶ μου τὴν ἐξώπορτα — εἶχε διπλὰ κλειδιά — κι' ἀντίκρουσε στὸ κρεβάτι μου ξαλωμένους, κουρασμένους και λαγοκοιμισμένους τὴ γυναῖκα μου μαζὺ με κάποιον!...

... Και τί κάποιον, μάλιστα!... Τὸ χειρότερο, τὸ προστυχότερο κορφόκυκλο τοῦ χωριοῦ, τὸν γραφῆρὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἕνα ψοφήμι κτριναῖο, βρωμιάρωο κι' ἀηδιασμένο!...

... Φοῦσα... Μποροῦσα νὰ τὸν σκοτώσω σάν σκυλήκι — ὅπως κι' ἦταν ἄλλωστε — καθὼς εἶχα κάθε δικαίωμα νά κάνω, μὰ στὸ ἀντίκρουμα τῶν φροβισμένων, τὸν ἔντρομον και μικρὸν σάν χάντρες βρωμικῶν ματιῶν του, μ' ἔπασε μιὰ τέτοια ἀναγοῦλα, ὅστε τὸν ἄρπαξα μετὰ λύσσα και τὸν τῖναξα σάν τοπὶ ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς κάμαρας μου... Κουτόσθηκε λιγάκι ἀπὸ τότε, ἀλλὰ δέν τόλμησε πειά νά ξανακαταρροαστῆ μπροστὰ μου...

... Μόλις τελείωσα μετὰ δαῖτον, γύρισα στὴ μαρμαρομένη ἀπὸ τὸ φόβο τῆς γυναῖκα μου και ἡ γροθῆς μου τὴ χτυποῦσαν τόσο γοργὰ και δυνατὰ, ὅστε ἐνὸ ἐκεῖνη λιποθύμησε ἀπὸ τὸ ξόλο, ἐγὼ λιποθύμησα ἀπὸ τὴ λύσσα και τὴν κοῦρασί μου...

... Ὡστόσο, κύριοι, τὴ συγχώρησα!... Ναί!... Μὴν κοιτᾶτε τὸ δυνατό και λεβέντικο κορμὶ μου... Μέσα του βροικετα μιὰ ἀδύναμη και δίχως θέλησι ψυχῆ... Φάνηκα ἀνανδρὸς και δίχως φιλότιμο καθόλου, τὴς ληλήθηκα και... και τὴ συγχώρησα...

... Ἀπὸ τότε κουρδελιάθηκα τελείως... Γιὰ τὴν πρόστυχη αὐτῆς γυναῖκα μου πῆρε καλύτερες και πὸς ἐπιτηδεῖς προφυλάξεις γιά τὸ μέλλον, ἔγινε σὲ ἀπίστετο ὁμοίει ὑποψιῆ και φέτρα και ἡ ἀφῆσθη ὑποψορία τῆς μετὰ ἀποκοιμήσε τελείως... Ἡμὸν ἱκανὸς νά βάλω ὄγκο τὸ κεφάλι μου πὸς εἶχε μετανοήσει πικρὰ και πὸς ἔδωκε ἕσπερα πειά μὴ ἦσση και νοικοκυρεμένη ζωή, ὅταν ἔλειπα νὰ περιδεῖα...

... Κι' ὅμως! Τῆς μέρες πούλειπα ἐγὼ, προσπαθώντας νά κερδίσω μετὰ τὸν ἰδρωτὰ μου τίμια κι' ἀνεργάδιαστα τὸ ψομὶ τῆς και τὸ ψομὶ μου, ἐκεῖνη μοῦ εἶχε καταντῆσει τὴν ἰερὴ οἰκογενειακὴ φουλιὰ μου σὲ σπῖτι ἀτιμίας...

... Ἐντομεταξὺν ἀπὸ κάσι ἀόριστοι ἔνδειξῆς πὸς εἶχα, ἐμένα μ' ἔτρωγε τὸ σαράκι τῆς ὑποψίας. Ἀγρίενα και τὴν ἔδερα σάν τυφλὴ, γιά ἕνα κάποιος βλοποτο «ναῖ» ἢ «ὄχι» πὸς μοῦ ἐξοτόμῆς διαταχτικά, ὅστε φορῆς τὴν ἐρωτοῦσα ἐπάμουα πὸς πέραςαι στὴν ἀπονοῖα μου, μὰ ὕστερα πάλι τὴ λυτομόμουα, μετάνομουα και τὴ σκωροῦσα...

... Τὴν ἀγαποῦσα σάν τρελλὸς!...

... Πέρασε ἕνας χρόνος ἔτσι, ἕνας χρόνος φρομακερὸς γιά μένα... Οἱ συχωρῆσαι μου μοῦ γόρῖζαν τῆς πλάτες περιφρονητικά και μετὰ ἀηδία, σάν με ἀντίκρῖζαν μπροστὰ τους... Γιά νά με ξεχωρίζουν μάλιστα ἀπὸ κάποιον μακρὸν συγγενῆ μου, Λεσάφ κι' αὐτὸν, κολήσαν διπλά στὸ νομαῖ μου αὐτὸ — και μετὰ τὸ δίχη τους — ἕνα ἐπίθετο πρόστυχο και φριχτὰ ἀτιμωτικό γιά μένα... Μ' ἔφραγε ὅλοι ἀναματᾶζῶ τους: Ὁ Λεσάφ ὀ...!

... Τί φροικῆ, τί ντροπή, Θεὸ μου! Και ἐγὼ δέν εἶχα ἀκόμα σὺντὶ ἰδέα καιν γιά τὸ βαθμὸ τῆς ἀδλιότητος τῶν ὁποῖο κυλιόταν τὸ ἔντομο νομαῖ μου... Καθῆμένον, ζηματισμένον λιγάκι ἀπὸ τὴν πρῶτῆ ἐκεῖνη φροῆ, ὅλο και μετὰ βροαίνων βέβαια ἡ ὑποψῆς, μὰ τῆς νόμουα ἀδικῆς κι' ἀσῆτικῆς, ὑποψοσιμένος καθὼς ἤμουν ἀπὸ τὴν ἀφῆσθη ὑποψορία τῆς... Κι' ἔτσι ζοῖσα κάποιος ἦσχος ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι μετὰ περιφρονοῦσαν βαθεῖα και θανάμουα γιά τὴν ἀνανδρία μου...

... Μετὰ λυτήθηκε στὰ τελευταῖα κάποιος χριστιανὸς, και μετὰ μὴ ἀνοῖνησι ἐπιστολή, γεμάτη ὀφριμένα γεγονότα και ἡμερομηνῆς σίγουρες, μοῦδῶλε τοῦς πρῶτους φύλοους μέσα σ' αὐτὰ μου... Προσποῖθηκα τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτὸ πὸς φεγγῆ γιά μακρὸν και πολυμήμον ταξεῖδι κι' ἀφρὸ πῆρα τὴ βαλίτσα μου και πῆρα στὸ σταθμὸ, κατέβηκα ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πλευρὰ τοῦ τρῶνου και κρυφτῆκα λαθραῖα σὲ μιὰ καλυβόδα ἔρημον κι' ἀκαλλῆ-ἐρηγῆτον περιβολοῦ...

... Νύχτωσε... Κι' ὅταν τυλιγμένον στὰ σκοτάδια, βοδίζοντας προφρακτικὰ, ἔφρασα στὸ χωριὸ κι' ἀντίκρῖσα τὸ φωτισμένο σπῖτι μου, ἡ λύσσα ἄρχισε νά με κυριεύῃ...

... Τυφλώθηκα... Πῆδησα σάν λύκος πεινασμένος ἀπὸ τὸ παράθυρο στὴν κουζίνα, ἄρπαξα τὸ φαρδὸν κρεατοκόμα και χύθηκα στὴν τραπεζαρία...

... Ἀρπαξα τὴ γυναῖκα μου ἀπὸ τὰ μαλλιά, τὴ γονάτισα στὸ πάτομα... και... και... δέν ἔξω τὴ ἀπόγινε... Μέναιμα οἱ δυὸ μας ὄνο... Ὁ ἄλλοι ὅλοι φῆγαν στὸ λεπτὸ, ἀλαμωσιμένοι, ἀπὸ πόντες και παρὰθυρα, δίχως κανέναν νά νοιώσω κοντὰ μου πρόδωμον νά μ' ἐμποδίσῃ...

... Στὴν ἀνάκρισι κατόπιν, ἔπειτα ἀπὸ μέρες — κι' ἐγὼ δέν ἔξω πὸς — ἔμαθα πὸς κατηγοροῦμαι γιά τὸ φόνο τῆς γυναῖκα μου...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κεντσομπολιό)

Η Αλίην Φήλντ, η τελευταία, κατά χρονολογική σειρά, βεντέτα του γαλλικού κινηματογράφου, της οποίας το μέλλον προβλέπεται τόσο θριαμβευτικό, όσο και η πρώτη εμφάνισή της.

αν Μάρς, ο Τζέιμς και η Λουκίλλη Γκλήσον, ο Λεών Καρβίλλιο, ο Λούουιλ Σέφιαν.

— Ακολουθώντας το ανώτερο παράδειγμα, ο Τζέιμς Γκλήσον και η γυναίκα του Λουκίλλη προσκολληθούν και αυτοί συχνά τους γνωστούς των αστέρων στο ράντς των.

— Το ράντς αυτό βρισκείται μισή ώρα με το αυτοκίνητο από το Χόλλυγουντ και είναι ένα από τα όμορρατερά αγροκτήματα της Καλιφορνίας.

— Ο Τζέιμς Γκλήσον τραβιάνεται για τα άλογα και έχει 16 στο ράντς του.

— Αν κρίνει δε κανείς από όσα λένε ο Κέν Μανβόν και η γυναίκα του, ο Νηλ Άμιλτον και η σύζυγός του, η Ροϊθ Ουόστον, ο Ντόν Κοϊκ — που ήπιρξαν οι πρώτοι καλεσμένοι του ράντς Γκλήσον — ή δεξιώσεις, ή σοκολάτα, τα γλυκά και τα κέικ της Λουκίλλης Γκλήσον είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να βρη κανείς.

— Η Ροϊθ Τσάττερτον και η Καϊθ Φράνσις, η δυο μεγάλες αντίπαλες βεντέτες του Χόλλυγουντ, που διεκδικούν ή καθένα για τον έρωτά της τον τίτλο της κομψότερας γυναίκας του κινηματογράφου, είχαν σκοπό να κάνουν ένα ταξίδι στην Εύρωπη, για να ξεκουραστούν για δυο μήνες από την υπερκόπση του στούντιο.

— Είχαν προτομασθεϊ μάλιστα για το ταξίδι αυτό και το είχαν προαναγγείλει σε όλους. Κι όλοι πεϊά πίστευαν πως το κοινό αυτό ταξίδι εγίνετο κατόπιν συμφιλίωσης των δυο αστέρων.

— Την τελευταία στιγμή όμως ή Καϊθ Φράνσις δέν έφυγε και ή Ροϊθ Τσάττερτον ταξίδεψε μόνη της. Και μάλιστα χωρίς τον άντρα της, τον γνωστό ήθοσοϊό Ράλφ Φόρμπετς.

— Λέγεται δέ ότι ο Φόρμπετς θά χωρίση τη Ροϊθ και θά πάρη την αντίηλό της, την Καϊθ.

— Αύτη είνε ή ζωϊ του Χόλλυγουντ!

— Δέν πέρασε ούτε ένας χρόνος που ή Βιργινία Μπριουζ έκανε την πρώτη εμφάνισή της στον κινηματογράφο. Έπαιξε τότε για πρώτη φορά στην περίφημη ταινία του "Έντι Κάντορ «Χουπ ή», που είχε κάνει τόσο κρότο.

— Η Βιργινία Μπριουζ λοιπόν είνε σήμερα ή τετάρτη γυναίκα του Τζόν Τζιλμπερτ!

— Η χαριτωμένη αυτή καλλιτέχνης είνε μιá ξανθή καλλονή, της οποίας ή νοηζέλεια και ή ήδυστά-

Δέν μετανουό για το έγκλημά μου, κι' ή τιμωρία σας, ή δίκαη κι' εύσυνείδητη, κύριοι ένορκοι και δικαστάι, δέν με φοβίζει...

Οι ένορκοι, έχοντας υπ' όψει τους τις μαρτυρικές καταθέσεις, την αποδεικτική διαδικασία και την απολογία του κατηγορουμένου, παραδέχτηκαν «τελείαν σύγχυσιν φρενάων», το δέ δικαστήριο, σύμφωνα με την επιθυγορία αυτή των ένορκων, άπάλασε τον κατηγορούμενο Λεσάρ και διέταξε την άμεση άπάλυσή του, ένω το δικασμένο άκροατήριο άκουγε, άνακουφισμένο άνειπίστα, την άπάλλακτη αυτή άπόφασιν...

“Ενα ώραϊότατο σκίτσο του Ριχάρδου Μπαρόβλεμ, που παραμένει πάντοτε ένας από τους δημοφιλεςτέρους αστέρες του Χόλλυγουντ και ένας από τους πιο αγαπημένους των γυναικών”.

θεια είνε έντελώς του γούστου του καρδιοκατακτητού Τζιλμπερτ. Και ό ώραϊός ήθοσοϊός μένει όλόκληρες ώρες μαζί της, κάθεται στα πόδια της, την κοιτάζει στα μάτια και της ψιθυρίζει λόγια θαυμασομυ και αγάτης...

— Στο Χόλλυγουντ οι σύζυγοι μερικων άστέρων παίζουν ένα πολύ περίεργο ρόλο τελευταϊως. Τέτοιον είδους δέν σύζυγοι είνε οι "Ωστιν Πάρερ, Τσάρλς Πρίγκ και "Άλλαν Ντάβις, οι νόμμοι άντρες των Μίριαμ Χόπκινς, Αϊλην Πρίγκ και Πέγκυ Σάννον.

— Όλόκληρους μήνες οι σύζυγοι αυτοί δέν φαίνονται πουθενά. Και μόνον δταν το όνομα των γυναικών τους προφέρεται κάπως πολύ επίμονα, έν συνδυασμω με κάποιο καινούργιο φλέρτ τους, εμφανίζονται μιá στιγμή, για να σταματήση το κωσομπολιό, δίνουν το παρόν και έπειτα πάλιν έξαφανίζονται.

— Ο σύζυγος της Μίριαμ Χόπκινς μάλιστα εμφανίζεται δημοσίως μαζί της μόνον κάθε φορά που θά διαδοθ ή στο Χόλλυγουντ ότι ή ώραϊ Μίριαμ άρραβωνιάζεται. Και τέτοιες διαδόσεις για ξαφνικά άρραβωνιάσματα της ώραϊας ήθοσοϊού, κυκλοφορούν κάθε λίγο και λιγάκι.

— Η Αϊλην Πρίγκ έξ άλλου φρονεί σχετικώς, ότι το να μορη μιá βεντέτα να έπιδεικνήη ένα σύζυγο σε μιá δύσκολη περιπίωσι έρωτικου σκανδάλου ή περιπέτειας, είνε ή μεγαλύτερη τύχη που θά έπιθυμούσε μιá ήθοσοϊς, προπάντων δέ του κινηματογράφου.

— Και ή Πέγκυ Σάννον έμεινε κάποτε πολύ εύχαριστημένη, που έφτασε ξαφνικά κοντά της ο άντρας της. Συνέβη δέ αυτό, όταν δλοι στο Χόλλυγουντ ψιθύριζαν ότι ήταν έρωτευμένη με τον Ριχάρδο "Άρλεν.

— Οι δυο σύζυγοι έμειναν λίγες μέρες μαζί και χώρισαν κατόπιν τρυφερότατα. Τι κρυβόταν πίσω απ' ό; αυτά; Άσφαλώς κάποια περιπέτεια.

— Άλλά μιν παραξενεύστε. Αυτά είνε θά ήθη του Χόλλυγουντ! — Η «Παραμύθια» άγόρασε τελευταία μιá... ιδέα για κινηματογραφικό σενάριο! Ο τίτλος του είνε «Αν είχα ένα έκατομμύριο». Πρόκειται δηλαδή για έναν άνθρωπο, ο οποίος έχει έφτά έκατομμύρια κι' ο άποϊός διαλέγει, στην τύχη, στον κατάλογο του τηλεφώνου, έφτά όνόματα συνδραμητών, άποικληρώνει κατόπιν όλους τους συγγενείς του και κληροδοτεί σε καθένα από τους έφτά άγνωστους από ένα έκατομμύριο.

— Έμεινε λοιπόν να βρεθ ή πλέον ποιá θά ήταν ή έξέλιξις των περιπετειών των έφτά τυχερών. Για να το επιτύχη αυτό, το στούντιο άνέθεσε σε δώδεκα συγγραφείς να φανταστούν ό καθένας από ένα πρόσωπο, να του κληροδοτήσουν ένα έκατομμύριο που θά του πέφτη από τον ουρανό και θά περιγράψουν την έπίδρασι που θά έχη το ποσόν αυτό στη ζωή του.

— Όταν τελειώσουν ή δώδεκα αυτές ιστορίες, το στούντιο θά διαλέξη τις έφτά, θά τις μεταβάλη άρκετά, ώστε να άποτελούν ένα σύνολο, και θά γυρίση την ταινία, ή οποία θά έχη ένα δέκα πρωταγωνιστάς.

— Η ύπεροχη έπανις του Τζάκ Ντέμπεσν — του περιφημου προτοπυργάχου — και της σύζυγου του, της γνωστής βεντέτας "Εστελλάς Ταινάρ, δέν υπάγει πειά. Πουλήθηκε σε δημοπρασία.

— Ολιθερό κατάντημα, αλήθεια!... Ο πρωτοπυργάχος και ή γυναίκα του είνε τώρα το θέμα της διαίλις στο Χόλλυγουντ, γιατί ο Ντέμπεσν έχει άναμυχθεί σε μιá πολύ μερδομένη περιπέτεια, μαζί με τη διάσημη βεντέτα Λίνα Μπασκέτι, και πρόκειται να πάρη διαζύγιο απ' τη γυναίκα του.

— Το πούλημα των επίπλων της εσθλεις του άγαπημένου πριν ζευγαριού αυτού ήταν άληθηνά θλιθερό.

— Το θαμίσιο κρεβάτι της "Εστελλάς πουλήθηκε για το γελοίο ποσόν των 175 δολλαριών. Ένα άσημενο κάδρο που στολίζει το γραφείο του Τζάκ και είχε τη φωτογραφία της "Εστελλάς, πληρωθήκε... 10 δολλάρια! Μιá πατζέλια της "Εστελλάς, μυθικής πολυτελεις, άγοράστηκε από μιá κομπάρσο για 15 δολλάρια!

— Το μόνο που μένει από δλη τη φασαρία των Καλλισειών στις διάφορες «Μίς» — όταν δέν παντρεύονται, όπως ή «Μίς Εύρώπη» 1929 και 1930 — είνε ή έλις μιáς κινηματογραφικής δόξας.

— Η έλις αυτή έγινε τώρα πραγματικότης για την «Μίς Εύρώπη» του 1931, τη Γαλλίδα Ζαννέτ Ζουλιέ, ή οποία πρόκειται να κάνει προσεχώς την πρώτη της εμφάνισιν στην όδον, ως πρωταγωνίστρια της ταινίας «Η καλύτερα του πελάτι».

— Θά επιτύχη ή ώραϊ Γαλλίς; Αυτό δέν το ξέρει ακόμα κανείς.